

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 07.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Арнаудова, като разгледа дело номер **8248** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното: Производството е по реда на чл. 267, ал.2 от Данъчно-осигурителния-процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Б. П. Б. АД, чрез заместник главен изпълнителен директор Е. А. и изпълнителния директор М. П.-К., срещу Решение № ПО-32/15.07.2009 г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. и във връзка с Решение № 11087/09.08.2011г. на Върховния административен съд на Р. Б., с което по реда на чл. 244, ал.2 от АПК е отменено решение № 865/12.04.2010г., постановено по адм.д. № 5524/2009г. на Административен съд София град и делото е върнато за ново разглеждане.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение. Твърди се, че неправилно в посоченото решение е прието, че Б. П. АД е разрешила на длъжника Т- Г. Б. ЕООД извършване на разплащания със запорираните при банката суми. Според жалбоподателя банката в качеството си на трето задължено лице е изпълнила всички задължения, вменени от закона. Посочва се, че банката носи отговорност до размера на сумата, която е запорирана. Излага съображения, че в разпореждането на НАП липсва конкретно и ясно посочване на обстоятелствата-кога, на коя дата, на кого и какви суми са преведени от сметката на длъжника в нарушение на забраната. Релевира доводи, че запорното съобщение, в резултат от което са запорирани сметките на длъжника е издадено без основание, тъй като не са спазени изискванията за законосъобразност на постановлението за предварително обезпечаване на публични държавни вземания. Изразено е искане за

отмяна на решението. Претендират се и присъждане на направените във връзка с делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят ТБ Б. П. Б. АД, се представлява от адвокат Е., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените със същата искания.

Ответникът по жалбата - директор на ТД на НАП-гр.С., се представлява от юрисконсулт Н., която оспорва жалбата като неоснователна, с искане да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като същевременно прави възражение за прекомерност на претендираните от процесуалния представител на жалбоподателя разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С.-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, приема за установено следното:

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК, с изх. № 520/01.10.2007г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП- С., в хода на възложено на Т-Г. Б. ЕООД ревизионно производство са наложени обезпечителни мерки: запор върху моторно превозно средство, собственост на Т- Г. Б. ЕООД, подробно описано в постановлението, запор върху изрично изброени движими вещи, собственост на Т- Г. Б. ЕООД и запор върху постъпващи и налични суми в размер на 1353 448.15 лева на Т-Г. Б. ЕООД по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ Е. банк- Б. ЕАД и ТБ Б. П. Б. АД.

Запорното съобщение с изх. № 10-44-00-6482/05.10.2007г. е връчено на ТБ Б. П. Б. на 05.10.2007г. Получен е отговор от банката с изх. № ДП 1348/17.10.2007г., съгласно който запорът, наложен с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК с изх. № 520/01.10.2007г. е единствен и към наличността по сметката няма претенции от други страни или други тежести.

С постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал.1 от ДОПК с изх. № 520/19.10.2007г. е вдигнат запора върху банковите сметки на Т- Г. Б. ЕООД в ТБ Е. Б.-Б. ЕАД. Като основание за отмяната е посочено, че от ТБ Б. П. Б. АД е удостоверено, че по запорираната сметка на дружеството в банката има наличност в размер, който е достатъчен да удовлетвори предполагаемите задължения.

С цел обезпечаване на вземанията в пълния им предполагаем размер, с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК, с изх. № 524/30.10.2007г. е наложен запор на задълженията върху налични и постъпващи суми в размер на 383 539,01лв., по банковите сметки на [фирма], находящи се в ТБ Б. П. Б. и ТБ Е. Б. Б. ЕАД. Запорното съобщение с изх. № 10-44-00-6482/30.10.2007г. е връчено на Б. П. Б. АД на 30.10.2007г. Получен е отговор от Б. П. Б. АД, с изх. № ДП 14686/31.10.2007г., съгласно който запорът, наложен с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 520/01.10.2007г. и коригиран с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № 524/30.10.2007г. е единствен и салдото по сметката на длъжника обезпечава публичното вземане в пълен размер към 31.10.2007г.

Издадено е Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал.1 от ДОПК с изх. № 524/16.11.2007г., с което е вдигнат запора върху банковите сметки на Т- Г. Б. ЕООД в ТБ Е. Б.-Б. ЕАД.

С ревизионен акт № 20004903/28.01.2008г. на Т-Г. Б. ЕООД са определени задължения в размер на 2 072 232,64 лв. главница и лихви към 28.01.2008г. в размер на 187 740,44лв. С Постановление изх. № 520-524/05.02.2008г., на основание чл. 121, ал.6 от ДОПК за сумата от 1 736 987,16лв. е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки. Препис от постановлението е връчен на ТБ Б. П. Б. АД на 12.02.2008г. Изпратено е писмо от ТБ Б. П. Б. АД, с изх. № ДП-20658/13.02.2008г., с което се уведомява за извършена корекция на наложения заповор до размера, посочен в Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки с изх. № 520-524/05.02.2008г. – 1736 987,16лв., като е указано, че към 12.02.2008г. няма достатъчно наличност по сметката за обезпечаване на задължението в пълен размер.

С разпореждане за изпълнение на заповорно съобщение с изх. № 10-44-00-6482/29.10.2008г. се иска превеждане на дължимите суми, възлизащи на 1 762 394,35 лв. по сметка на НАП. В изпълнение на горепосоченото разпореждане ТБ Б. П. Б. АД превежда по сметката на НАП сума в размер на 383 539,01лв., което представлява цялата наличност на заповораната сметка.

На основание чл. 211, ал.1 и ал.2 от ДОПК е издадено разпореждане за изпълнение с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., с което ТБ Б. П. Б. АД е задължена да възстанови по откритата при нея банкова сметка на Т-Г. Б. ЕООД или да преведе по сметка на ТД на НАП С. град сумата в размер на 1 331 701,89лв., ведно със законната лихва към датата на плащането.

Разпореждането е връчено лично срещу подпис на 29.06.2009 година на изпълнителния директор на банката, видно от разписката, неразделна част от разпореждането.

От страна на ТБ Б. П. Б. АД, на 03.07.2009 година е подадена жалба срещу разпореждане за изпълнение с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., адресирана до директора на ТД на НАП С.. Във връзка с жалбата е прието Решение № ПО-32/15.07.2009 година на директора на ТД на НАП С., с което същата е оставена без уважение. Решението е връчено по пощата с обратна разписка и получено на 22.07.2009 година. Срещу решението е подадена жалба с вх. № 24-17-638/29.07.2009г. на ТД на НАП – С..

В производство по реда на чл. 237 и сл. от АПК, пред Върховния административен съд е представена справка относно операциите, наличностите и основанията за тях по банковите сметки, открити на името на Т Г. Б. ЕООД при ТБ Б. П. Б. АД за периода 05.10.2007г. до 04.11.2008г., включително. От същата е видно, че за периода 30.10.2007г. до 01.11.2007г. от заповораната сметка на дължника Т-Г. Б. ЕООД са изплатени суми в общ размер на 969 886,32лв. Към 30.10.2007г. наличността по сметката е 1 353 551,71лв., а към 01.11.2007г. наличността по сметката е в размер на 383 665,39лв.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-С.-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.268, ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява частично основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - директорът на ТД на

НАП. Спазена е установената от закона писмена форма, с означение на фактическото и правното основание за издаването му. В производството по издаване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения, обосноваващи самостоятелно основание за отмяна.

В жалбата са изложени съображения, че ТБ Б. П. Б. АД не е допуснала нарушение и добросъвестно е изпълнила задължението си, тъй като от двете запорни съобщения, едното с изх. № 10-44-00-6482/05.10.2007г., а другото с изх. № 10-44-00-6482/30.10.2007г. не може да бъде направено заключение, че същите представляват два самостоятелни запора върху банковите сметки. Според жалбоподателя с второто запорно съобщение, с изх. № 10-44-00-6482/30.10.2007г. е направена частична отмяна на предходното запорно съобщение, с изх. № 10-44-00-6482/05.10.2007г. и поради това сумата в размер на 969 909,14 лв. е оставена на свободно разпореждане на длъжника.

Наложена по реда на ДОПК обезпечителна мярка може да бъде отменена по реда на чл. 208 от ДОПК, като за целта следва да бъде издадено постановление за отмяна на обезпечителните мерки, от публичния изпълнител, адресирано до длъжника. В резултат на издаденото постановление за отмяна на обезпечителната мярка следва да бъде вдигнат наложения за изпълнението ѝ заповест. В случая, по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК е отменена обезпечителната мярка „заповест“ върху банковите сметки на Т-Г. Б. ЕООД, находящи се в ТБ Е. Б.-Б. ЕАД. Безспорно е, че не издавано постановление, по силата на което се отменя наложения заповест върху банковите сметки на Т-Г. Б. ЕООД в ТБ Б. П. Б. АД. Следователно, неоснователно е възражението, че със заповестно съобщение изх. № 10-44-00-6482/30.10.2007г. е направена частична отмяна на наложения заповест върху банковите сметки на Т-Г. Б. АД в ТБ Б. П. Б. АД за сумата от 969 909,14лв.

Неоснователни са и изложените възражения, касаещи законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК. В случая предмет на контрол е решението на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане за изпълнение с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., което е адресирано до ТБ Б. П. Б. АД. Адресат на постановленията за налагане на предварителни обезпечителни мерки е длъжника Т-Г. Б. ЕООД и тяхната законосъобразност е могла да бъде оспорена от същия по реда на чл. 197 от ДОПК. При наличие на издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки, което не е отменено по съответния ред и издадено въз основа на същото заповестно съобщение, на основание чл. 202, ал.1 от ДОПК заповестта се смята наложен от часа в деня на връчване на заповестното съобщение на банката. За банката не е налице възможност да оспорва постановлението за налагане на обезпечителни мерки, както и заповестното съобщение. При отмяна на постановлението за налагане на обезпечителни мерки се вдигат и наложените обезпечителни мерки, но до този момент банката е задължена да не изплаща вземания на длъжника (чл. 206, ал.2 от ДОПК). При неизпълнение на това задължение, на основание чл. 211, ал.1 от ДОПК отговаря солидарно с него за изплатеното или предаденото до размера на задължението с лихвата след плащането.

В случая е установено, че за периода 30.10.2007г. до 01.11.2007г. от заповестваната сметка на длъжника Т-Г. Б. ЕООД са изплатени суми в общ размер на 969 886,32лв. Към 30.10.2007г. наличността по сметката е 1 353 551,71лв., а към 01.11.2007г. наличността по сметката е в размер на 383 665,39лв. Същото е видно от справка

относно операциите, наличностите и основанията за тях по банковите сметки, открити на името на Т. Г. Б. ЕООД при Т. Б. П. Б. АД за периода 05.10.2007г. до 04.11.2008г., включително. Обстоятелството, че посочената справка е представена в хода на оспорването на решението на директора на ТД на НАП не прави същото немотивирано, както не е основание да се приеме, че разпореждането за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК не е мотивирано. От съдържанието на двата акта безспорно се установяват фактическите основания, довели до издаване на разпореждането, а именно наличието на наложен заповор върху банкови сметки на Т. Г. Б. ЕООД в Т. Б. П. Б. АД за сумата 1 353 448,15 лв., като от страна на банката е потвърдено, че салдото по сметките покрива размера на задължението и фактическа наличност в размер на 383 665,39 лв. Следователно, установено е извършване на плащания от страна на банката, при условията на наложен заповор на сума, в размер на 969 886,32лв. По отношение на тази сума, на основание чл. 211, ал.1 от ДОПК за Т. Б. П. Б. АД възниква солидарна отговорност с длъжника за изплатеното или предаденото до размера на задължението с лихвата след плащането.

С разпореждане изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г. е определена дължимата сума за внасяне в размер на 1 331 701,89лв., ведно със законна лихва, доначислена към датата на плащането. Тъй като солидарната отговорност на Т. Б. П. Б. АД следва да бъде ангажирана за сумата 969 886,32лв. разпореждането следва да се отмени като незаконосъобразно в частта за разликата до определената сума 1 331 701,89лв.

При този изход на спора и с оглед изричните претенции на страните по делото, на същите се следват разноски, съобразно уважената, съответно отхвърлена част от жалбата. Направеното от страна на процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираните от страна на жалбоподателя разноски следва да бъде оставено без уважение, тъй като претенцията за разноски не се явява прекомерна, предвид изричната норма на § 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде съобразен с изискванията на чл. 7, ал.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл.268, ал.2 ДОПК, Административен съд С. град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-32/15.07.2009 г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., в частта му, с която е оставена без уважение жалбата на Б. П. Б. АД срещу разпореждане за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК, с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., в частта му, с която е определена дължимата сума за внасяне за размера над 969 886,32лв., ведно със законната доначислена лихва към датата на плащане.

ОТМЕНЯ разпореждане за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК, с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на

НАП - С., в частта му, с която е определена дължимата сума за внасяне за размера над 969 886,32лв., ведно със законната доначислена лихва към датата на плащане.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. П. Б. АД срещу Решение № ПО-32/15.07.2009 г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. в останалата част, с която е оставена без уважение жалбата на Б. П. Б. АД срещу разпореждане за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК, с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., в частта му, с която е определена дължимата сума за внасяне в размер на 969 886,32лв., ведно със законната доначислена лихва към датата на плащане.

ОСЪЖДА Б. П. Б. АД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от А. К., главен изпълнителен директор и Е. А. А., заместник главен изпълнителен директор да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 19 725,43 (деветнадесет хиляди седемстотин двадесет и пет лв. и 43ст), представляваща направените във връзка с делото разноски.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Б. П. Б. АД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от А. К., главен изпълнителен директор и Е. А. А., заместник главен изпълнителен директор сума в размер на 13 041,32 (тринадесет хиляди четиридесет и един лв. и 32ст), представляваща направените във връзка с делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Административен съдия: